

A inici d'any la Generalitat de Catalunya ha publicat els resultats d'una enquesta sobre **la llengua catalana**

a les comarques més septentrionals de la nació, una enquesta que demostra d'una banda la gran

acceptació de la llengua pròpia

i un domini de la llengua que s'està perdent, o millor dit

l'empitjorament preocupant de l'estat de la llengua catalana a Catalunya Nord

Aquests darrers mesos Catalunya Nord viu també al ritme de la qüestió del nom. D'una banda una regió i uns elegits irrespectuosos de la identitat catalana, d'altra banda col·lectius i partits polítics que intenten fer passar cada un el seu missatge.

Dissabte passat Perpinyà va viure una de les més importants manifestacions en defensa dels interessos de país d'aquests darrers anys, una manifestació superada només per les manifestacions en contra la línia molt alta tensió.

Tots sabem que:

Qui perd la llengua, perd la identitat.

El poble que guarda la llengua, té la clau de la Llibertat.

Irresponsabilitat o traïció?

A partir d'aquí, no acabi d'entendre l'objectiu de tots aquests qui reivindiquen la identitat catalana, de tots aquests qui s'autoanomenen defensors de la identitat catalana i que renunciïn a la llengua, la clau mateixa de la identitat.

Uns ho fan perquè són uns polítics en el pitjor sentit del terme. Aquests cerquen protagonisme a qualsevol preu. Però els altres, aquests que són sincers per quina raó no posen la llengua catalana al primer pla ?

La reivindicació pel nom és una oportunitat excepcional per a eixemplar el cercle dels convençuts.

Adreçar-se en català és adreçar-se a la majoria, als més de 2/3 dels ciutadans de Catalunya Nord. Adreçar-se en català és sensibilitzar l'altre terç a la realitat d'una identitat catalana malmesa i no únicament pel menyspreu regionalista.

Al meu parer posar la llengua catalana al segon pla:

1. És renunciar a l'element principal de la identitat catalana.
2. És perdre una oportunitat excepcional de manifestar la voluntat de veure reconèixer un dia la normalitat de l'ús del català.

Tenim pas menester ni de Cartes del Consell General, ni de Perpinyà, tenim pas menester d'oficis de la llengua catalana o de sindicats de batlles a favor del català si sem pas capaços, nosaltres els més convençuts, d'usar la llengua catalana amb un mínim de normalitat.

**Una llengua perilla no perquè
no l'aprenen els qui no la
saben, sinó perquè els qui la
saben no la parlen.**

Joan Fuster

assemblea.cat
CATALUNYA NORD

En la manifestació del 10 de setembre, només el Col·lectiu SEM va usar a l'escenari el català en